

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conciliis Generalibus Approbatis Ac Reprobatis Breve Compendium.

Longo, Francesco

Romae, 1624

11. Constantinop[olitanum] II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10467

De Concilio Constantinopolitano II.

Anno Do.
553.

*Animadu-
uersio pro
V. Synodo.*

*Synodus
vera ubi,
et qua au-
thoritate
coacta.*

Anno Domini 553. celebratum est Cōcilium Oecumenicum Constantinopolitanum II. quod communiter dicitur, *Quinta Synodus generalis*. Sed animaduertendum, hanc non esse eam, quæ sub Agapito, & Menna celebrata est; quæque in tom. 2. Cōciliorum sub nomine *Quinta Synodi* quatuor actionibus continetur: siquidem illa particularis fuit, & *Quintam Synodum* antecessit, vt disertis verbis docet Zonaras in Iustiano, & Nicephorus lib. 17. cap. 9.

Vera autem *Quinta Synodus* coacta est apud Constantinopolim, Vigilio summo Pōtifice

CONSTANTIN. II. 143

tifice, & Iustiniano Seniore Imperatore anno 12. post consulatum Basilij, vt initio eiusdē Synodi legimus, qui est annus Dominicę Incarnationis 553. vel 556. iuxta Psellum, qui annis 102. vult posteriorem esse Quintam Synodum Quarta. *Evagr. lib. 4. cap. 37.*

Conuenerunt Episcopi 165. *Episcoporum numerus in hac Synodo cōgregatorum.* vt idem Psellus tradit: è quibus erant Patriarchæ, Eutichius Constantinopolitanus, Apollinaris Alexandrinus, Dōnus Antiochenus, & Eustochius Hierosolymitanus, qui tamen non per se, sed per Legatos interfuit.

Congregata est hæc Synodus contra Petrum Antiochenum Episcopum Antimum Patriarcham Constantinopolitanum, Seuerum, Theodorum, & Zoaram Episcopos hæreticos *Acta Cōcilij.*

Origenistas: & auctoritate Episcoporum damnatione facta *Damnantur, Origenes & sequaces.*

cta

cta, constitutionem edidit Imperator, qua præfatos quinque hereticos iussit è suis sedibus eijci, iuxta sententiam Agapiti Papæ, & Sanctorum Episcoporum.

4

Errores autem, qui in Origenis operibus damnantur, sunt sequentes.

*Origenis, I
errores dā
nati.*

Quod Adam post peccatum imaginem Dei prorsus perdidit. *Epiphani. epist. ad Ioannem Episcopum Hierosolym.*

2 Dicebat quoq. Origenes, eodem Epiphanio auctore, animas ante infusionem corporis peccasse, & in pœnam peccati, in corpora, tanquam in carcerem fuisse inclusas.

3 Afferit rursus, nec beatitudinem, nec miseriam, esse perpetua, sed omnium impiorum.

5

CONSTANTIN. II. 145

piorum hominum, ipsorumque etiam dæmonum tormenta finem habitura.

4 Docet quoque inæqualitatem Trinitatis Filij, & Spiritus Sancti: ex quo Pater ille, fons, & origo Arrianorum ab Epiphanio appellatus est: (is enim ferè centum annis præcessit Arrium) de quo loquens D. August. lib. de hæresib. cap. 43. ita ait: Dicit præterea Origenes, quòd filius Dei Sanctis hominibus comparatus, veritas sit: Patri collatus, mendacium: & quantum distant Apostoli à Christo, tantum Filius à Patre. Vnde nec orandus est Filius, inquit, cum Patre, quia non est auctor indulgentiarum petitionem, sed supplicator. Hæc de Origene Augustinus.

*Origenes
Pater, fons
et origo A-
rianorum.*

5 Impingit quoq. Filio igno-

G ran-

146 DE CONCILIO

rantiā, cū ait (teste E-
piphānio) Filium non posse
videre Patrem : nec Spiri-
tum Sanctum posse videre
Filium Contra id quod ha-
betur Matt. 11. *Nemo no-
uit Filium, nisi Pater; neq;
Patrem quis nouit, nisi Fi-
lius, & cui voluerit Filius
reuelare.*

5 Quòd corpora post resur-
rectionem iterum erunt
mortalia, & multis sæculis
trāsactis in nihilum redi-
genda.

6 Ad hæc, Cælum, Solem, Lu-
nam, stellas, & aquas, quæ
supra cælos sunt, animatas
& rationales quasdam vir-
tutes esse dicebat.

7 Quòd in resurrectione cor-
pora hominum rotunda, &
orbiculari specie excita-
buntur.

8 Insuper, quòd pro dæmo-
nibus quoque Christum
cruci-

CONSTANTIN. II. 147

crucifigi, atque id ipsum sæpius sæculis futuris pati oportebit à Spiritibus malignis, qui in cælestibus sunt. Quæ omnes blasphemie in hac Synodo damnatæ sunt.

Damnauit quoque Synodus multa in Theodoro Mopsuesteno, quòd diceret, duas esse in Christo personas, Dei, scilicet, & hominis: vnionem Verbi cū natura humana factā esse, nō secundū personā, sed secundum gratiam. Beatissimam Virginem non esse Dei genetricem, sed Christi hominis.

Damnatur etiam alia ipsorum hæreses.

Præterea damnauit Synodus ipsum Theodorum, eo quòd dixerit, alium esse Dei Verbum, alium Christum, passionibus animæ, & carnis concupiscentijs vexatum, & à malis infestatum: atque à

G 2 malis

148 DE CONCILIO

malis separantem se paulatim : & ita ex promotione operum meliorem effectum : & ex vitæ conuersatione incontaminatum constitutum : tanquam purum hominem baptizatum in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti. Et per Baptismū gratiā Spūs S. accepisse, & adoptionem promeruisse : & in similitudinem materialis imaginis adorari in persona Dei Verbi : Et instar Platonis, Epicuri, & Marcionis, qui propria inuenta Secta suos discipulos nominari fecerunt Platonicos, Epicuros, Marcionistas, Christum propriam Sectam instituisse, ex qua vocati sunt Christiani.

Condemnauit itidem Synodus impia scripta Theodoretī, quæ contra duodecim Sancti Cyrilli capitula conscripsit.

Item Epistolam Ibae Episcopi

CONSTANTIN. II. 149

copi Edeffeni ad Marium Per
sam, in qua Nestorium, &
Theodorum Mopsuestenum,
& eorum impia dogmata de-
fendit, damnatq. duodecim S.
Cyrilli Capitula, & ipsum Cy-
rillum hæreticum appellat.
Vide Zonaram in vita Insti-
niani, Nyceph. lib. 17. cap. 27.
& Liberatû in Breuiario, cap.
23. & 24. qui, vt optimè mo-
net Bellarminus, cautè legen-
dus est; quæ enim hic dicit,
aut sua non sunt, aut ipse fal-
sa alia relatione deceptus
fuit. Certè non congruunt
cum aliorum Catholicorum
Patrum narrationibus.

Damnatis omnibus paulò
ante dictis, magnisq; propte-
rea inter ipsos Catholicos
excitati motibus, cõmissis in-
ter se Oriente, & Occidente:
eò tandem adactus est Impe-
rator, vt Vigilij monitis ces-
serit, qui nolebat quidquam

150 DE CONCILIO

de his capitulis statui ante Concilij Generalis cognitionem, suumque edictum reuocauerit. Et in Concilij ea de recognituri, (quod fuit hoc Quintum generale) conuocationem consenserit.

In eo tamen studio suarum partium excessit contra Vigilium Imperator, quod conatus sit, solos suæ opinionis aduocare Episcopos, exclusis illis, qui aliter sentirent. Verum & in eo iterum à Vigilio correctus fuit. Et quamuis in hac Synodo non per omnia Vigilio satisfactum fuerit; eam tamen approbando postea Sedes Apostolica, fecit Oecumenici nomen obtinere. Quamquam tum quod de personis potius, quam de fide disputaret: tum quod obtinere non potuerit Romani Pontificis, ne quidem in Legatis suis, presentiam, licet sæpe imploratam,

*Oecumenici nomen
quare obtinuerit.*

CONSTANTIN II. 151

tam, supparis vix cum quatuor primis auctoritatis habita fuerit. Romanus enim Pontifex, quamuis Constantinopoli praesens, noluit adesse Concilio, eo quod pauci ex Occidente aduenissent Episcopi, cum tamen causa, quae potissimum tractabatur, controuersa esset inter Orientales, & Occidentales, Ideoque in propria causa Iudices impari lance cōsedissent Graeci.

De Praeside vero huius Concilij quisnam fuerit, variant historici: aliqui enim Menenam Patriarcham Constantinopolitanum praefuisse huic Concilio affirmant, sed auctoritate Vigilij Papae, qui ut dictum est, Constantinopoli tunc erat. Alij verò Eutychem Menae successorem fuisse Praesidem asseuerant. Vtraque sententia habet graues auctores. Nos in nostra Con-

*Praeses Cō
cilij qsr.*

152 DE CONCILIO
ciliorum Summa hanc secun-
dam opinionem amplexati
sumus.

*Synodus
hac à plu-
ribus Pon-
tificibus ap-
probata
fuit.*

Fuit autem hæc Synodus
probata à Pelagio Papa, San-
cti Gregorii antecessore, vt
patet ex illo libro, quem, teste
Gregorio lib. 2. epist. 36. con-
scripsit aduersus Schismaticos.
Eam etiam probauit S.
Gregorius, lib. 1. epist. 24.
Leo I. scribens ad Constan-
tium Imp. Idẽ præstitit Adria-
nus Papa in epist. ad Nectari-
um. Et denique à Vigilio
ipso per libellum. Vide Ni-
ceph. lib. 17. c. 27. Euagrium
lib. 4. cap. 37. & nostram
Summam Conciliorum.

Nec propter hoc de incon-
stantia, aut alia labe Vigilius
debet redargui, vt impiẽ fa-
ciunt hæretici: quia, teste S.
Gregorio, lib. 3. epist. 37. non
fuit hic disceptatio vlla de fi-
de, sed tantummodo de per-
sonis,

CONSTANTIN. II. 153
sonis, quæ pro diuersitate
circumstantiarum, citra pe-
riculum hæresis, vel etiam
vllius alterius criminis, quan-
doque affirmari, quandoque
negari poterat.

De Concilio Constan-
tinopolitano III.
seu de Sexta
Synodo.

Anno Domini 680.
& 681. celebrata
est Sexta Synodus,
quæ fuit Constan-
tinopolitana III. & res sic ge-
sta est. Constantinus Impe-
rator Pogonatus huius nomi-
nis, V. summo studio cona-
tus est, vt Constantinopoli
Generalis Episcoporum con-
uentus haberetur, quo dam-
naretur hæresis Monothelita

Anno D.
680.

Conuen-
tus genera-
lis congrega-
tur con-
tra hære-
sim Mono-
thelitarum

F 5 rum